

11. 4. 18

2 XI F.-M.-11

Delnjołužiske pěsnje.

Zhromadžił

E. Muka.

(Z časopisa Maćicy Serbskeje.)

2/8 - 1166

Budyšin.

Z nakładom M. Hórnik.

1877.

Delnjołužiske pěsnje.

Zhromadžił *E. Muka*.

1. Žělenje wót lubego.

Och kak debu byś nět tužna!
Co som zawinowała?

Mójog' lubeg' musym spušćis
A wót njogo šejdowaš.

Derje wujžoš mě z wócowu,
Ale z mójich myśli nic.

Mójom' słowu musyš wěriš,
Až še swěru lubuju.

Młode gólcy wše gromaže,
Njelubujšo tak wjelgin!

Žowčam se hutřoby směja,
Gaž jich swěru lubuju.

Zajtra gaž ja wótcusiju
Luby hugotowany stoji.

We tych škórnjach, we tych špórnach,
K abšejdoju póšack daš.

2. Mójja lubka nejřědnjejša. *)

Co mě se noweg' cowało
We mójjej nowej komorje,
We mójjej běžej póstoli?

Až rožyca mě rozkwitła
Spód mójjim małym palackom,
Spód mójjim złotym pjeršćenjom.

*) Poslednje štyri rynčki, před kotrymiž tež tudy hišće někotre brachuja, su w Smolerjowej zběrcy pěseń XXX.

Nichten mě žgan tak wěrný njejo,
Ak mě tak zajtřa rano wóla,
Ak mě tak sčicha zawólajo.

Sčicha, sčicha, mě luby mój,
:: Mója mama hyšci njespi. ::

Derbu ja tuder dleje stojaš,
:: Musym ja tuder zmarznuš. ::

Jěz mě mój luby, zož ty 'coš,
:: Ty derje dejš mě zasej přijs. ::

Něžli k wjacoru bywašo,
:: Jězo luby zasej k lubce. ::

Witaj, witaj ty luby mój,
Žoga sy ty tak dlujko był,
Až sy tak jěsno zasej přijsot?

Som ja hobjězdzał Saksku, Saksku
:: A hyšci módru Derinsku. ::

A niži tak ředne žowča njejsu,
:: Ako ta mója hejgen lubka. ::

3. Při lubcy.

Žinsa ja domoj spat njepójdu,
Žinsa ja k mójej lubcycece du,
K mójej tej lubej lubcycece.

A 'cu tam hyš a kłapaš
Z mójim tym małym palackom,
Z mójim tym zlotym pjeršćenjom.

Chto to tam kłapjo a chto to tam jo,
Až mě tak z lažka hubužijo,
Až mě tak sčicha zawólajo?

Stań wšak ty górej, lubka mója,
Wótcyń te žurka, spušč mě nutř!

Pjerwjej ja nikog' nutř njepušćiju,
Až nan mój a mamicka spat pójžo.

Nan mój ten jo na winje,
Mama ta góle powija.

Cerwjene te zorja hušej zejdu,
Swětle te slyńco górej zo,
Při mójej lubce som ja tak rad.

4. Rědna wjažycka.

∴ Juskał jo rědny juskał, ∴
Až sebje lubku přijuskał,
Tuž njama niži nic.

Daši som juskał kaž som kšěł,
Pak lubku sebje njejsom přijuskał,
Dejš žgan ta mója byś.

'Coš-li ty ta mója byś,
Ga dejš za mnu te listy słaś,
Ak sme se lubilej.

Lubjaštej se, lubjaštej,
Wěš mě, w kjarcmje za blidom
Při swětłych hokeńcach.

Jano jabłuško mějaštej,
Gromaže sebje je želaštej,
Nikomus kuska njedaštej.

Nichten tam pódla njeběšo,
Ak jano małe gólatko,
Kenž nic groniś njamóžo.

Ja 'cu na waj powježiś
Mamicce mójej, nankoju,
Teke staršomu bratřoju.

Stwariloj sebje wjažycku,
Wěš mě, w pjaterzyliji
Wót běžeje leluje.

Z wórječami jo ju štekował,
Z paprjeńcami łatował,
Z lelujami přikřywał.

To běšo žgan rědna wjažycka,
Wěš mě, w pjaterzyliji
Wót běžeje leluje.

8. Žowcyna skjaržba.

K narej měta som wót tebe,
Ow ty falšna hutřoba!

Łoni ty mój luby běšo,
Lětos wěcej njejsy.

Njespomnijoš na młoge město,
Žož gromaže sejžachmej.

Młogu nocku přepórachmej
Słodke spanje zabychmej.

Luže su falš a gronje wjele,
To móžoš sama derje wěžeš.

Gaž dvě wěrnej hutřobje stej,
To se tym lužam njezda.

Ten pjeršćeń, kenž wót tebje mam,
Lažy w twardych zamkach.

6. Kaž ty mě, tak ja sí.

Žowčo! nježeń se jěsno,
Njehwataj do starosći.

Žeń se lubjej w přawym casu,
Hukni pjerwjej składna byś.

Husměju se sí te góley,
Njemysl se: ja 'cu sí měš!

Njemysl se: ja falšna nara,
Až ja za tobu žywa som.

Janeg' se ja hoboju,
Drugem' se ja husměju.

Lubjej po wótřych šernjach chójziš,
Ako při falšnych gólcach byś.

Wótře šernje štapaju dosć,
Falšne gólcy hyšći wěc.

Takich gólcow, ak wy sćo,
Takich w swěše wšuži dosć.

Takich žowčow ak my smy,
Takich w swěše małko jo.

7. Wójański luby.

Rědny ten styri brune kónje ma,
Wše janeje barwy su,
Jédewoj,
Wše janeje barwy su.

Rědne te styri brune nadede,
Aby žowčo doma měl,
Jědewoj,
Aby žowčo doma měl.

Žowčo te lažy w komorje
Na bělej póstoli, atd.

Rědny ten chójži hokoło,
Nosy mjacyk spód bockom, atd.

Rědny husěgnjo wótrý mjac,
Spraska wón z nim so blido, atd.

Chtož 'co móju lubu lubku měś,
Ten dej zo mnu handlowaś, atd.

Ten dej te styri brune kónje měś,
Ten hukowany wóz, atd.

Wón dej ju domoj hólowaś,
Na běty stoł ju sajziś, atd.

Wón dej ju zmilnje huwitaś,
Jej tu bělu ruku daś, atd.

8. Pośpula a luby.

Wólaj rědnje, pośpulka,
We tym wowsu zelonym.

Ty sy chójžił, ja som chójžił,
To sme chójžitej hobej dwa.

Kaga śi debu wólaši,
Gaž som ja tak zrubana?

Ty sy chójžił kóždu noc,
Ja pak šesć raz za tyžeň.

Ja śi budu přeražiś,
Ty sy chójžił na fryje.

Ty sy chójžił jěži dla,
Ja pak rědneg' žowča dla.

9. Čhto jo nejřědnjejšy?

Nět se mě spowjedaj, rědne žowcyśčo,
Nět se mě spowjedaj běle cerwjene,
Kótre te struski rědnjejše su?

Nalcheńk jadyń rědny strusak jo,
Roža hyšći wjele rědnjejša,
Daši wjelika leluja na wše dobywa.

Nět se mě spowjedaj rědne žowcyśčo,
Nět se mě spowjedaj běle cerwjene,
Kótre te stopki te rědnjejše su.

Huchac jadnu rědnu stopku ma,
Sarna hyšći wjele rědnjejšu,
Daši wjeliki jeleń na wše dobywa.

Nět se mě spowjedaj rědne žowcyšćo,
Nět se mě spowjedaj běle cerwjene,
Kótre te gólcy te rědnjejše su.

Kito Najmanojc jadyń rědny gólack jo,
Kito Hawšojc hyšći wjele rědnjejšy,
Daši ten Mato hu Lažcyc na wše dobywa.

Něto se mě spowjedaj rědne žowcyšćo,
Nět se mě spowjedaj běle cerwjene,
Kótre te žowča te rědnjejše su.

Maja Bjatkoric jadne rědne žowčo jo,
Khrystiana Wylemojc hyšći wjele rědnjejša,
Daši ta Liza Mrozojc na wše dobywa.

10. Som se žonu brať.

Som se hoženit,
Som se žonu brať,
Jadno mě jeje luto jo,
Na płotach jo sedała,
Kokoty su ju štapali.

Som se hoženit,
Som se žonu brať,
Jadno mě jeje luto jo,
Swinjam jo warila,
Lužam jo kidała.

Som se hoženit,
Som se žonu brať,
Jadno mě jeje luto jo,
Z kopyłcom jo měšała,
Z widłami jo kidała.

Som se hoženit,
Som se žonu brať,
Jadno mě jeje luto jo
W smrožicy jo pałkała,
W dymniku jo sušiła.

11. Lubeje skjaržba.

Zdenkuj lubka, zdenkuj,
Co ja jo k mysli mam.

Co ja debu se myslíš,
Gaž ty za drugimi sy?

Co njedej mě se njezdaš,
Gaž ty mě hopušćíš 'coš?

Ja som ší lubo měła,
Wjele wěcej ak ty mě.

Ja som na tebje stajila
Wšu móju nažiju.

To wšak ty wěsće wěš,
To pak ty wěžeš njocoš.

Tam spózy jadnog' duba,
Tam mamej hobej rum.

Tak dajšo tym gercam graš,
Tak dajšo tym staroscám hyś.

Nět tawzynt dobru noc,
Nět tawzynt dobru noc!
Mój luby njoco togo měs,
Až ja tak wjasoła som.
Wón mysli se, až som njewěrna;
To nikul wěno nej'.

12. Ancyna zaslužba.

Anka słužy přenje lěto,
Zaslužy sebje kokošku;
Kokoška žěšo koš koš koš,
Anka přecej dobra wjasoła.

Anka słužy druge lěto,
Zaslužy sebje gusycku;
Gusycka žěšo gingel gangel,
Kokoška žěšo koš koš koš,
Anka přecej dobra wjasoła.

Anka słužy třese lěto,
Zaslužy sebje wójcu;
Wójca žěšo habel babel,
Gusycka žěšo gingel gangel,
Kokoška žěšo koš koš koš,
Anka přecej dobra wjasoła.

Anka słužy stwórtelěto,
Zaslužy sebje swinju;
Swinja žěšo wikel wakel,
Wójca žěšo habel babel,
Gusycka žěšo gingel gangel,
Kokoška žěšo koš koš koš,
Anka přecej dobra wjasoła,

Anka słužy pětelěto,
Zaslužy sebje krowu;

Krowa žěšo cypel capel,
Swinja žěšo wikel wakel,
Wójca žěšo habel babel,
Gusycka žěšo gingel gangel,
Kokoška žěšo koš koš koš,
Anka přecej dobra wjasoła.

Anka słužy šeste lěto,
Zaslužy sebje kónja;
Kón ten žěšo rigocecy, atd.

Anka słužy sedmelěto,
Zaslužy sebje lubego;
Luby žěšo juskajucy, atd.

Anka słužy wosmelěto,
Zaslužy sebje žěši;
Žěši žěchu płakajucy,
Luby žěšo juskajucy,
Kón ten žěšo rigocecy,
Krowa žěšo cypel capel,
Swinja žěšo wikel wakel,
Wójca žěšo habel babel,
Gusycka žěšo gingel gangel,
Kokoška žěšo koš koš koš,
Anka přecej dobra wjasoła.

13. Njamžo byś.

Luby žěšo na jermank,
Wšyken słomjany,
He! rudi, rudi ralala,
Wšyken słomjany.

Kupi sebje kapišćo,
Lubka zbrachowa, atd.

Njamžo nic byś kapišćo,
Ga bužo chólowa.

Chólowa byś dejašo,
Njamžo hordowaś.

Njamžo nic byś chólowa,
Daši jo bruslac.

Bruslac byś dejašo,
Kapsa zbrachowa.
He! rudi, rudi ralala,
Kapsa zbrachowa.

Njamžo nic byś bruslac,
Daši jo rukajca, atd.

Rukajca byś dejašo,
Pale jej zbrachowa, atd.

Njamžo nic byś rukajca,
Daši jo strumpica, atd.

Strumpica byś dejašo,
Zoka zbrachowa, atd.

Njamžo nic byś strumpica,
Daši bžo lubce lac, atd.

Lubce lac byś dejašo,
Njamžo hordowaś, atd.

Njamžo nic byś lubce lac,
Daši jo zapłata, atd.

Zapłata byś dejašo,
Žěra wjelika, atd.

14. Złotnik.

Syłowik zleši złotnikej přez hokno
A gronjašo jomu take słowa:

Złotnik luby złotnik mój!
Žěłaj mě pjeršćeńk wot złota.

Na móju rucku na běłu,
Na mój palack na małki.

15. Tři žowča.

Tři běchu ředne žowča,
Take běle cerwjene.

Ja 'cu mės tu přenju,
Wzej ty se tu drugu.

Ta třesa wjelgin plakašo,
Až tej dvě se ženitej.

Móterka bě ji humrjela,
Ju małe žěše zwóstajila.

Nan bě huběgnuł na drugi kraj,
Druge luže ju zastarachu.

16. Žowčo w lanje.

Góle ředny jězo z Kulowa,
Žowčo ředne plějo lan.

Ředny přejo dobry wjacor,
Běšo hyšći swětly zeń.

Žowčo! kakej maš bělej nozy,
Njewomazaj sebje jej.

Co jo ší wo mójej nozy,
Wšako ty mój luby njejsy.

Coga groniś gjarde słowa,
Mója luba lubcycka?

Ředna žgan ja njejsom
A niži byši njocom.

Ředne žowčo jězo ze jgry domoj,
Na lubego njeglěda.

Wón pak na nju poglěda,
Za řednosću zapłaka.

17. Njeswěrnny luby.

W Jasynje pla kjarcmaroje
Jo wjelika zagroda.

We zagrože zeleny štom,
Přez ten slyńco swěši.

Tam ja wizech mójog' lubeg'
Z janej drugej stojeceg'.

Mójej ruce załamach,
Z mjenom jogo wuwolach.

Wón wěc na mně njejlěda,
Teke nic mě nje Groni.

Gaby była bogata,
Była jomu spodobna.

Gaž ja njejsym bogata,
Tek jom njejsym spodobna.

Njeh jo cynił, kaž jo wězel,
Wšak jich hyšći wěcej jo.

18. Powjesmo.

Dwa fryjneje se lubo měještej,
Slědny raz gromaže sejžeštej.

Pańko bě wójnu připowježel:
„Gólcyk, ty derbiš na wójnu hyś.“

„„Na wójnu 'cu ja derje hyś,
Kom' pak mam lubku přirucyś?““

„Nejžpjerwej twójom' bratřoju,
Potom wšym frejnym towarišam“.

Njeběšo žadnogo poł lěta,
Přilešel syłorjašk ku gólicy.

Gólica, ty dejš žalowaś,
Žalowaś dejš ty sedem lět.

Sedem tych lětow žalowaś,
Wósme we rušanym wěnkku chójžiś.

Wót teje ruty zeleneje,
Wót togo kolijka drobnego.

Carne te creje, běle te štrympy:
To frejnym žowčam přistoji.

19. Kněžki tři.*)

Osrejž tam Bydyšna na rinku
Stoje wjaže murjowane.

We tych bydlachu kněžki tři,
Wšykne jadanak rědne su.

Kužde ranje tam wujědu
Na rańske strělanje.

A žiwinu tam strělaju
Panoju wuššemu.

*) Přirunaj Smol. I., str. 31.

Tož za nimi wujšta gólica,
Rědna běta cerwjena.

'Co sebje jadnog' wobglědaš
Bjez tymi kněžkami.

Gaž běšo se jadnog' wobglědała,
Kněžka nejžrědnejšeg',

Domoj z nim se pórašo,
Na kónju zejgrajucy.

Kněžk dašo sebje gercam graš,
Po rinku hokoło.

Po jadnej gasy k mašerće,
Po drugej k lubycece.

To drugej kněžkaj mjerzašo;
Kumpanoj' gramjaštej:

„A njedejał ja janu měš,
Co, gaž ju huwjezaš?“

„„„Kumpan, ty njedejš lubku měš,
Mej teke njamamej!““

„„„„Coš-li ty žadnu lubku měš,
Z kamjenja sej wurubaj!

Ten z tolerjami pósajžej,
Z tolerjami šyrokimi!“““

Rozgniwaštej se kněžykaj
Zabijaštej kumpana.

20. Rozgyrjony luby.

Mój luby jo se na mnjo rozgyrił,
Až se jomu tak chuda zdam,
Jědawoj,
Až se jomu tak ryjna zdam.

Daši jo nimjer bžeze mně,
Wšak ja wo to njerožim,
Jědawoj,
Za nim ja tam njepójdju.

Naju te lubosće roztyla du;
Ze směchom wóne se schaduju.
Z placom wóne roztyla du.

Zejdju se abo njezejdu,
Přec tak wěrne njebudu,
Ako wóne pjerwjej byli su.

Sy ty tog bogatego bura syn,
A ja ta chuda služobna,
Tola som luba cerwjena.

21. Wótpokazany luby.

Přijžo mój luby nejdružšy,
::: Wón mě tak rědnje gronjašo. :::

Rědnje wón mě gronjašo,
::: Falšnje wón ze mnu měnjašo. :::

Njeměj doch rědny falšnu mysl,
:,: Lubego mam ja drugego. :,:
Wón jo tak rědny ako ty
:,: A hyšcer tři raz rědnjejšy. :,:
Luby se pyra z dwyru wen,
:,: Zmaka se ze swójim kumpanom. :,:
'Comej mój wjacor na jgru hyś,
:,: A bańku tog' piwa sobu wześ. :,:
'Comej se lubku derje nagroniś,
:,: Po swójej mysli hobrośiś. :,:
'Comej se lubku nagroniś,
:,: Tak ako wóna pjerwjej była. :,:
Nagranjej, nagranjej, kaž ty 'coś,
:,: Mje tam nic njenagronijoś. :,:
Nagranjej, nagranjej, kaž ty 'coś,
:,: Twója ja za nimjer njebudu. :,:

22. Górnjwa lubka.

Ak ja we mójej špice běch,
Prijžo mój luby tam.

Dobry wjacor mě spowjedajo,
Ja jomu nižer nic.

Och mója luba lubcycka,
Přecga tak gyrniwa sy?

Kakga njeder' gyrniwa byś,
Gaž ty sy falšnik mój.

Cuze ty žowča lubujoś,
Mje rědnu k narje maš.

Cuze ty žowča lubujoś,
Mje rědnu zwóstajiš.

Och njewěř, njewěř žowcyšćo,
Luže su zawistne.

Wóne nama nježyce,
Až mój tak dobrej smej.

Och njeldžij njeldžij pacholo,
Mje k narje tola maš.

Toś přimn swójog' kónja za huzdu
A wjež jog' na luku.

Přiwězaj jogo za lipu,
Za lipu zelenu.

Přestrěj swój mantel na třawu,
Na třawu rosojtu.

Lěpjej sebje jen přestrějoš,
Lěpjej se změjoš spaś.

„Ja njeb'du žinsa w nocy spaś
Tu cełu dlužku noc.

B'du z mojej lubku spowjedaś
Až do dnja do běleg'.

23. Lěsna góspoda.

Głós: Wo ničo so ja njestaram.

Ha wóno jo cas domoj hyś,
Gaž palenc, piwo njej'.

Ach palenc, piwo derje jo,
Ale pjenjez njamamej.

Šenkařka, luba šenkařka!
Spožyčćo wy doch nam.

Spožycyś ja wam derje 'cu,
Ale płaśiś derbiśo.

Mej b'žomej derje zapłaśiś,
Gaž pjenjez změjomej.

Něnt se ja wo nic njestaram,
Ak žo b'du w nocy spaś.

Na keřku, gustej gałuze,
Tam budu w nocy spaś.

Na móju lubku spominaś
Tu cełu dlužku noc.

Spominaś na nju derje 'cu,
Ale k njej hyś njamogu.

Wóna jo w komorje zamknjona
A nutř k njej njamogu.

Zamk, rješezy do kusow du,
Nutř k njej doch musym ja.

24. Roztyla.

::: A njamžomej přecej gromaže byś, :::

::: Mój ga dejmej jaden raz roztyla hyś. :::

Roztyla hyś a zasej přijs,
Pótom pak tři raz tak wjasoľšej byś.

How njej' mój nanik, how njej' mója maś,
Komu ga debu tu dobru noc daś?

Staršy ten bratř jo w wójnje wóstał,
Młodša ta sotřa jo njerozymna.

Domoj kšěl hyś a daloko mam,
Tak daloko, až ja tam njedoběgam.

Rejtowaś kšěl, gab' kónika měl,
Grabišćo nam, to njedosega.

25. Želenje.

Hobšejd musym woześ,
Wot tebje šejdowaś.

Sy-li ty mój nejlubšy,
Njebjeř sebje drugeje.

Gaž tek w cuzym lanže som,
Na tebje 'cu spominaś.

Z płacom mója hutřoba,
Twójogdla tak tužna jo.

Lubku njetuž togodla,
Ja přijdu bórzy zasej.

Njepřijdu ja wo zymje,
Přijdu doch ja wo lěse.

Lěšo gaž b'zo zelene,
Póžzomoj do gumna.

Sednjemej se gromadu,
Tergamej se kwětaški.

Sednjemej se gromadu,
Dawamej se póšacki.

Lubka, słyšyš ptašacki,
Wo tom lofše spěwajuce?

Zdenkuj, až to pósly su,
Wjele dobreg' přinjasu.

26. Přez mórjo.

(Zleńk.)

Nad mórjom stojtej dwa groda,
Dwa groda husokej.

Wo jadnom bydli ředny gyle,
Wo drugim ředne žowčo.

Wónej se lubo mějaštej,
Gromadu přijś njemóžaštej.

Gyle tom' žowču list pisa,
Až 'cotej se daś přez mórjo wjasć.

27. Wót dweju pochwalowana.

W Nowej Wsy tak wjele řednych gylcow,
Wóni se propre sklejduju.

Jadyn mjaz nimi taki běšo,
Dwě řednej lubce mějašo.

Z tej jadnej wyn tak cesto gronjašo,
Tej drugej bližyś se njemóžašo.

Obseduj kutšak kónja bruneg',
Obseduj přecej obej' dweju.

'Comej jěs tam do Noweje Wsy,
K naju tej lubej lubcyce.

Do Noweje Wsy tam přijěžeštej,
Před Rědnuškoje dwyrom zastanuchu.

Och hujzij, hujzij rědna wen,
Och hujzij doch we wěnašku wen.

Wamaj ja wen tam njepójdu,
Wój stej se ze mnu pochwalowatej;

Wšyknym tym waju kumpanam,
Teke tym waju staršym bratřam.

Och njewěř, njewěř rědne žowčo,
Te luže su zawistne.

Wóne nama nježyce,
Až se tak dobrej smež.*)

28. Lažko zamknjona.

Z rozumom, mój luby, z rozumom,
Cesćej kšěł ja na fryje.

Scažka jo mě zarostła,
Z wožicku jo spoběgnuła.

Rědna wzej tu kósycu,
Usec doch tu třawicu.

Rědna wzej tu šopicu,
Ulej doch tu wožicku.

Z rozumom, luby mój, z rozumom,
Nad nama lěga stara maś.

Ta njamóžo w nocy spaś:
Coga ty žělaś, rědne žowčo?

Coga by ja nět žělala?
Póstolicku ja sčelam.

Ja som nad njej teke spała,
Groniś wóna njej' mogala.

*) Poslednjej štučcy stej z pěsnje 22.

Ja som ší dawno groniła,
Zamkaš sy se dejala.

Ja som se dawno zamkala,
Ze zblom słomy zaprěła.

Z grochowym zernom zawaliła,
To jo mě wjele twaržejše,
Ako druge žewješ zamkow.

29. Fidlař.

Fidlař žěšo do města,
Ducy sebje grajašo.

Kak ga ja dej rejku graš,
Gaž třuna njoco barcaš.

Prašaso a prašaso,
Žo ten fryjny bórša jo.

Daši jaden tolař maš,
Kup ty sebje drugu.

W třesej wjažy wot rinku,
Tam ten fryjny bórša jo.

Žowčo žěšo do reje,
Třuna chopi barcaš.

Žowčo k njomu gronjašo:
Graj mě janu rejku.

Njejsom nigda šelmu znał,
Doch som při njej w noce spał.

30. Mašerńy komando.

Młoda som se hoženila,
Nět mě wjelgin mucy.

Prijžo k nama stara baba,
Z takim tlostym kijom.

Młodeg' gólca som se wzyła,
Nět mě wjelgin bijo.

Ja 'cu hucyš mójog' syna,
Rano domoj chójžiš.

Młody běšo, rědny běšo,
Wěc pak taki njejo.

Njocoš ty mě domoj hyš,
'Cu ja tebje z kijom biš.

Z lubym som se rozgranjala,
W susodowem gumnje.

Njocoš ty mě lěpjej chwataš,
'Cu ja tebje wo riš rjapaš.

31. Reja.

Žowčo kšěšo gólca toriš,
Wóna njewě z cym.

Žowčo maš ty běte nózki,
Dejš mě nět ta mója byš.

Wóna křabje morchej
A se zwari křěn.

Njamam, njamam,
Twója niži njebudu.

Gab' se lubej njamětej,
Njeby se gromaže šćěritej.

32. Šlodař.

Ak mój foter šlodař běšo,
Hušy mě jaden dybzak.

Zatka tek pór gusow nutř,
Wšykne z janym głosom.

Njegjagaj ty dľujka šyja,
Njepřeraž ty gólcow!

Wóno jo tak wjelgin ředne,
Gaž gólacki k žowčam du.

Wóno jo tak wjelgin grozne,
Gaž žowcyšća k gólcam du.

33. Mě jo přawje.*)

Dobru noc, lubka, ja musym fórt,
Ja musym ší spušćís, wót tebjě šejdowaš,
Do drugego města.

Co šejdujoš ty wóte mnje fórt?
'Cu w rožowym gumnje za tebu cakaš
Wo kwišenju!

Za mnu njetrjebaš ty cakaš,
Som ší cu šlecht, ži za bogatšeju,
Ži za bogatšeju.

Prašej sebje radu, mě jo přawje,
Ja južor wěm, až b'žoš se wjelgin goriš;
To bužo ší přawje.

Co prašam sebje za bogatšeju?
Na glucnym žognowanim
Jo wšo lažane.

Ten ak jo wěrił, ten tuder njejo,
Je wurejtował, přijžo witře zasej
Rano ab' pódže.

We Ungorskej jo wšak derje byś,
Tam piju te gólcy, tam piju te žowča,
Wšykne gromaže.

Stodke wino, dobre wino jo;
Ga dajšo nam piś a wjasele byś
We kuždym casu.

Chto jo tute spiwanje dichtował?
To su spiwali tři ředne žowča
We dobrej nocy.

34. Njesměj se.

Worack jěžo na woranje
Z dvěma kózletkoma,

*) Přirunaj Jórdan. č. 9.

Za nim žěšo jogo lubka,
Smějo se jom' wjelgin.

Njesměj se mě, moja lubka,
Ja žgan njejsom twoja nara.

35. Hulicowanje.

A žoga sy ty byla,
Wo bist du denn gewest?

A na tej luce zelenej,
Auf einer grünen Wies'.

A coga sy tam žělala,
Was hast du da gemacht?

A strusy som tam tergała,
Blumen hab' ich gepflückt.

A coga z tymi strusackami,
Was machst du mit die Blum'?

A witře budu wěnce wiś,
Und morgen mach' ich Kranz.

A coga z tymi wěnaškami,
Was machst du mit dem Kranz?

A witře pójda na reju,
Morgen geh' ich zum Tanz.

A z kim ga b'žoś tam rejowaś?
Mit wem wirst du da tanz'?

A z našym Hanskom susedom,
Mit unserm Nachbar Hans.

36. Radnanje.

Šoł ten gyle tak rano do lěsa,
ejne bejne na bejne,
Tak rano do lěsa.

Coga wyn tak rano w lěsu 'co,
Tak rano w lěsu 'co?

Wyn bužo tři kije wurězaś.

Coga 'co z tymi tři kijemi?

Wyn b'žo winoju zagrodku plesć.

Chto ga dej te wino wachowaś?

Ana Barnatojc b'žo wachowaś.

Chto ga dejo ji spomagaś?

Rědny ten Kito Šomborojc.

Coga wónej pódlu cynjaštej?

Pódlu wónej mazańce jěžeštej.

Chtoga dej mazańce dojdědaś?

Ta rědna Maja Hubogojc.

Z tym rědnym Mětom Budarojc.

Tej dejtej te mazańce dojdědaś.

37. Tužona.

Nět na mnjo myje tuženje žo,
Myj cas a štunda přijžo.

Och kak mě myja hutřoba byli,
Gaž jo mě myj luby wzyty.

Wyn ma nět janu drugu lubku,
Ja njamgu ju hustojaś.

Dga groń mě, som śi cu šlecht,
Ga wydaj mi te winy.

Gab' twyja hutřoba wyt železa byla,
Twarda ak jaden kamjeń:

Wjele wěcej njeby dała
Tej lubosći how plakaś.

Njepłac, ty tozynder šac,
Tebje njejsom ja rožona.

Gaby ja juž dawno humrjeła
We myjich. mlodych lětach:

Ga njeby mě žedna nuza
Na zemi spytrefiła.

Žedna nuza mě spytrefiła njej'
We myjich mlodych lětach.

Gaž lubka z lubym stej
A njamožotej se skrygnuś.

38. Marija z gólešim.

Sył jo mužyk jacmušk
A tak blisko při drožce.

Žěšo tam žeńska mimo
Z jadnem małym gólešim.

A prašašo se jogo žeńska:
'Co ga ty tuder, mužyk, syjoš?

Ja ga syju jacmušk,
Ale kšěł, aby jen žněł.

Gaž ty jen bužoš wósyś,
Ga žij ty domoj py serpjel.

::: Wyt kyńca jen zažynaj. :::

Žěchu tam žyži mimo
A prašachu jogo:

Njejo tu žedna žeńska
Z małym gólešim mimo šta?

How jo jadona žeńska
Z małym gólešim mimo šta.

Gaga to jo było?
Ako ja som jacmušk sył.

Gaga ty jen syjoš?
Na lěto jen syju.

Na lěto jen syju,
A na zymu jen žněju.

Wrošmy my se žyži,
To jo južor dľujko.

∴ A te žyži se wrošichu. ∴

Marija ta wboga Jezusa uchowašo,
Pód jadnem maľem kamuškom.

39. Hopušćona.

Glědach ja přez ten zeleny bom
A zož te słyńco swěšašo.

A wižech ja tam myjog' lubeg',
Z janej drugej stojecy.

A mě se doch tak njezdašo,
A hutřoba se mě łamašo.

A wednjo stojiš ty z janej drugej
A nocy přijzoš ty ku mnjo spat.

A zelena ja přecej zelena,
Zelena se ja sklejduju.

Och ty myj nejlubšy luby,
'Coš se wote mnjo šejdowaš?

Dejało to se žiwnje staš,
Ga winšuju ší ja gluku.

A zož ja stojm, a zož ja du,
Wšuder ja za tobu glědam.

Hutřoba jo poľna wjasela
A wyce južor pľacotej.

40. Jagarjowa luba.

'Comoj hyš tam do tog' gumna,
Žož te ředne rože kwitu.
We gumnje tam kwitu te rože ředne,
Wytergni sebje tu řednjejšu.

Njesłyšyš ty tog' jagarja
We tej góli zelenej?
Ten jagař ze swyjim federhutom,
Kótryž mje kuždy cas lubo ma.

Chuda som, to musym groniš,
Njok se cyniš bogata;
Była bogata, měla wjele pjenjez,
By mje lubował ten ceły swět.

Ty njetrjobaš se pozwigáš,
Rownož hyšcer huššy sy;
Což ty sy, som ja teke,
Kuždy wystanjo sam sebje.

41. T u ž o n y.

Jěł jo myj luby na jgraše
A wyn mě tak řědnje gronjašo,
A falšnje wyn ze mnu měnjašo.

Njeměj ty řědny falšnych słow,
Ja nam tog' lubeg' drugego.

A ten jo tak řědny ako ty
A hyšcer žen wjele řědnjejšy.

A luby ten žěšo z dwyru wen
A zmaka se ze swyjim kumpanom,
A ze swyjim dobrym přijašelom.

A přecga ty tužyš, kumpan myj?
A přecga ja tužyš njedebu?

Gaž lubcycka jo se mje zgniwała,
A njoco mje wěcej lubo měš.

Tři lětka som ju za lubku měł,
A nět jo mě šelma drugi wzeł.

A razka mje njejo hoprašal,
A kaku by jomu radu dał?

A radu by jomu dobru dał,
A lubki by jomu njepřiwdał.

'Comoj myj z wjacorka na jgru hyš,
A bańku tog' piwka sobu wzeš.*)

*) Wottudy je z pěsnje 21.

A 'comoj ju zasej nagranjaś,
A spy dobrej mysli hobrośiś.

A nagranjaj ty mje, kaž ty 'coš,
A nagroniś ty mje njebužoś.

42. Bžez starosći.

Ja se wo nic njestaram,
Až źo budu noey spaś.
We dołku řednym zelenym,
Tam budu ja noey spaś.

Ja som móju lubku nagranjał
Tu cełu dłužku noc,
Ja som móju lubku lubował
Tu cełu dłužku noc.

Ja som móju lubku dryb dryb dryb,
Tu cełu dłužku noc.
A wóno jo cas domoj hyś,
Gaž piwo a palenc njej'.

43. Prosit!

Pros't, sebje do hust,
Nikomu lubjej
Ak swójej gubje!

44. Jano třo.

Tak se nam źo,
Gaž njejsmy wěcej ak třo.
Gab' styrjo byli,
Ga by se ryli a bili.

45. Hudowa z třimi syrotami.

Spojšła běšo jedna udowa
Z třimi małymi syrotami.

Njemějašo jim kuska klěba,
Mějašo bogatu šwarowku.

Šwarowka, ty luba šwarowka!
Ja śi přosym boga dla
Wo kusk klěba malučki.

Ja śi tog' klěba daś njesměju,
Gaž mój gyspodař doma njej'.

Žašo wyna ten drugi raz:
Šwarowka, luba ty šwarowka,
Kaku ga ty mě radu dajoš?

Ja 'cu śi dobru radu daś,
Wez ty te tři syroty na ramje.

A ži tam spyd tu gylku,
A powjes je na janu chyjanku,
A sama se powjes spydla nich.

Jadna sebje otprosy swójo žiwjenje:
Myterka mója luba maś!
Wóstajšo mě mójo žiwjenje.

Ja 'cu se žywiś, kaž budu móe,
Z mójimi młodšymi sotřami,
Ze wšymi dobrymi susodami.

Gyspodař jěžešo z wyranja,
Wša šěžka jogo jo hutřoba.

Gyspodař žěšo do jšpy nutř,
Za blido wyn se sydnješo.

Prjeny kusk klěba wytkřajašo,
Wšyken jo jom' ze křwju hoběgnuł.

Drugi kusk klěba wytkřajašo,
Wšyken jo jom' ze křwju hoběgnuł.

Gyspodař weze pokřytku,
A žěšo pod sotřynu wjažku.

Klapašo wyn tam klapašo,
Nichten tam k njomu wen njejžěšo,
Ako jana mała syrota.

Syrota ty luba syrota,
Kótara jo ten mój kusk klěba spožedała?

Mója ta žen nejmlodša sotřa;
Ja z tym klěbom wěc njerožim,
Gaž mója maś jo sebje wzyła žiwjenje.

Gyspodař žěšo na žurdlu,
Wša šěžka jogo jo hutřoba.

Na janu stronu wyn spoglěda,
Wšyken klěb jo jom' z kamjenja.

Na drugu stronu wyn spoglěda,
Jogo žona ta wise za rješaz

Och lejdr, ty miły bog!
Spomagaj mě z teje tužyce wen,
Přez swyje pěš ranow.

46. Tři humarłe žowča.

Wyno běchu raz tři žowča,
Te humrjechu wše na jadnu noc.

Ta jadna ta humrje z wjacora,
Ta druga ta pyd połnoce,
Ta třesa ta humrje na zajtra.

Wšykne tři su se přiměli za ruki
A su šli po jadnej huzkej droze.

Tam su wyne nadejšli jadne žurja,
Tam su wyne se nutř klapali.

Ten swěty duch wotgroni: chto tam jo?

Ow su tři chude duše,
Te kšě byš rad nutř pušćone.

Ten swěty duch jim wotgroni:
Tej dvě tej 'cu ja nutř pušćiš,
Ta jadna dej wostaš wence stojecy.

Och jej, co ja som kuli cyniła,
Až ja debu wostaš wence stojecy?

Tej dvě stej se na mšu gytowalej,
A ty sy stejala we glědałku
A sy sebje swyju głowu kronowala.

Ži ty tam po jadnej šyrokej droze,
Tam bužoš ty nadejš jadne žurja,
Do tych se ty tam nutř klapaj.

Ten zły duch wotgroni: chto tam jo?

Ow jo jadna chuda duša,
Ta 'co byš rad nutř pušćona.

Ten zły duch ju tam nutř pušći
A sajži ju na jaden žaglecy stoł.

Až wyna jo se paliła,
Wot spydka až do wjercha.

A da ji jaden žaglecy bjechař do ruki,
Až jo měla ned poľnej ruce křwě.

Ach jej ach jej na mýjog' foteru,
Až mě njejo do šule žaržał.

Ach jej ach jej na myju myterku,
Až mě njej na namšu žaržała.

Běda běda na myje špicne creje,
Te su mě wjadli do teje hele.

47. P ř a š a n j e. *)

Wóno běštej dwa kusa,
Schwiglein, Schwiglein dwa kusa,
Mein Herzchen, mein Schätzchen,
Lass dein Schwiglein sein.

Coga z tyma kusoma? atd.

Hužěłachmoj špože dvě.

Coga z tyma špodoma?

W zagrodce b'žomy z nima ryś.

Coga b'žomy we njej ryś?

Dvě grědce b'žomy we njej ryś.

Coga b'žomy na njej syś?

Cybulku b'žomy na njej syś.

Chtoga bužo nam ju plaś?

Z Wětošowa babje dvě.

Z cym jima b'žomy zaplaśiš?

Podrubachmy wjerbu.

Hulešechu šesć krošow,

Kuždej babje tři krošow.

Toga matej hobej dosć.

48. P ř i j a š e l s t w o.

Přijašele wóstanjomy,
Lec daloko roztyl smy,
Z myslenjami, ze póškami,
Z přijašelskej lubosću.

Śčicha 'cu ja tužnje plakaś,
We cowanju při was byś;
Gaž to slyńco budu wižeś,
'Cu ja tek za was prošys.

*) Přirunaj Sm. I., str. 170.

Gaž ten młyński kamjeń bužo   Nět bijo ta slědna štunda,
Grańki njasć wót złoteg' wina,   Slědny hobšejd wót was wzyjo,
Gaž mě smjerś žywjenje wzyjo,   Tak jěsno bijo slědna štunda,
'Cu ja tež za was prošys.   Přeto při was běch ja glucny.

49. Gronicko.

Cerwjena roža, módry kwět,   Sym jej rowno tolař dař
Kšěł mójej lubce sto lět.   A sym při njej nocy spař.

50. Njepřijž wěcej!

A naša Anka malučka,   A ja 'cu ju tak cesćowaš.
Kukuk kukuk kukuk.   Anka ty moja luba lubka.
A daši jo wona malučka, atd.   Pójž žgan ty nět zo mnu přec.
Ga přecej wjelgin rědnučka.   Ach, ži a leń se hejgen sam!
A mě tak wjelgin lubujo.   A nepřijž ženje wěcej k nam!

51. Rozwěrowanje.

A njerješny Kito Nowakoje,   Ana te creje derje zdraća,
A njerješna Ana Kochanoje,   A kšěća, ab' Kitu nepóznaća.
Wonej žen takej,   Ana ta jagły warića,
Přecej stej takej,   A z waganom butry nutř walića.
To kužde ponjezele tak.   Ana ta jagły warića,
A Kito žěšo na wiki   Kito jo jagły derje spapař,
A kupi tej Anje crejki, atd.   Přecej za Anu z nogu capař.

Na jano lico mlic mlac,
Na druge lico plic plac.

52. Kjarliž z luda.

Wachuj duša, dokulž maš cas,
Njeskomuž teje zbóžnosći,
Hukni pilnje we tej šuli,
Denkuj doch na ten sudny žeń.

Ach cłowjek, kak móžoš ty wjasoły byś,
Gaž na tu helsku ból spomnoš;
Kaka sromota ja tam přigotowana,
Warnuj se před tym zatamaństwom.

Ako ja žěch na ten kjarchob,
Wižech ja na jadnom rowje
Jadnu chudu dušu stojecy;
Wóna přašašo: zo 'cu hin?

Wóna stojašo na tom rowje
A wólašo z wjelikim głosom:
Šěło stań baldy a jesno gorej,
Až móžoš groniš z teju dušu.

We hokognušu z tog' rowa
Zwignuchu se te smjertne kósći,
Šěło stanu baldy a jesno
A gronjašo z teju dušu.

Chto jo tudy, kenž mje požeda
A mje z teje zemje wóla?
Sy ty duša, kenž we tych dnjach
Z mójog' šěla sy wen hujšla?

Ach, duša žašo, gaž ja bjatowaš kšěch,
Sy ty se kuždy cas chóre štelowało;
Gaž ja zachopich bjatowaš,
Sy ty se lubjej spat lagnuło.

K bjatowanju som ja było gniłe,
Wostudno běšo mě te husta wotworiš,
Dołož kleknuš běšo mě wostudno,
A ja cynjach stawnje takej.

Ach běda! wotgroni ta duša,
Dokulž sy bylo mój towariš,
Ga dawam ja nět tebje tu winu,
Až ja musym šerpješ helsku ból.

Ach šěło, cyn ty mě jo přawje rozmješ,
Gaž ja před ten sud hyš budu,
Do tog' dołu zapadnu na sudnem dnju,
'Cu ja na tebje skjaržbu njasć.

Přeto ty maš tu winu samo,
Až ja musym šerpješ helsku ból.
Něto ty maš ten twój wotpocynk,
Potom ty musyš ze mnu k heli hyš.

Tam se bužo chopiš ta twójo šerpjenje,
A ty gorjoš se ze mnu do nimjernosći;
To bužo twójo zaslužone myto,
Ach šěło, gaby ty derje cyniło.

Ty běšo ta knini a ja ta žěwka,
To bužo tebje, šěło, gronjone,
Gaby ty mě, šěło, wózyło
We pocnosći a bogabojaznosći.

Ach duša, božego dla mjelc!
Byž stillom, wóno jo pozdže,
Ty njasoš tych grěchow brěmje,
Dokulž sy to šěło regirowała.

Ach cłowjek daj sebje ten kjarliž,
Tej twójej chudej duši prjedkbilda bys,
Zažarbuj twóju dušu, dokulž maš cas;
Po tej smjerši jo podermo.

53. Passionski kjarliž.

Tři a třižasća lět jo
Swójogo wósca głos prjadkował
Jezus Krystus naš wymožnik,
Profeta a hušy mjeršnik.
Wón jo ten přefolgowany
Bžez winy wótře marskany.

K tej wože Kidron wyn žěšo,
K swojim poslam wyn gronjašo,
Žinsa tu wše gromaže
Wote mnjo běžaš bužašo,
Rowno ak te wojce se rozběgnu,
Gaž jich pastyr bity běšo.

Potom do tog' gumna žěšo,
Chopi tužys a wjelgin džas
K swojomu wóscoju se módlašo,
Křawny znoj se jom' wen bijašo
Z jogo swětego žywota,
Tym žydam se da huwězaš.

Kajfasoju jog' wježechu,
Za jog' hucbu jog' prašachu
A teke za jog' poslami.
Nic jim Jezus njewotgroni.
Na lico by wyn derjony,
Glich jagnje ak wyn mjelcašo.

Petrus, jogo jaden posol,
Se do teje wjaže nutř namaka,

Tři krot wyn Jezusa zaprje,
Něžli kokot dwójce zaspiwa,
Jezus se na njog' hohlědnu,
Pěťř tak žalosnje plakašo.

Kajfasoju by huwězany,
Bog kněz fromny wježony,
Marskany, ze šernjami kronowany,
Zapluwany ten božy syn,
Křicowašo jogo ten folk
A Barnabasa los daš pšosachu.

Judas Jezusa wižešo,
Až wyn k smjerši sužony běšo,
Wót hutřoby jomu jog' luto by:
Tym mjeršnikam wyn tam žěšo,
Te pjenjeze jim zasej chyši,
Zacwiblowa, sam se hobjesy.

Ten jaden šachař pak žašo,
Až Jezus bžez winy běšo;
Wyn žejo: spomnej ty na mnjo,
Gaž ty do twójog' kralejstwa nutř pójžoš. —
Ty derbiš žinsa ze mnu bys
We mójog' wóšca kralejstwu.

Jog' maš spod křicu stojašo,
Luboznje wón k njej gronjašo:
Žeńska, glědaj to jo twój syn.
Johannes na božom měsće
Ten posoł gned ju k sebje wze,
Žož wyn z togo swěta přijže.

Šma nad tej zemju hordowa,
To słyńco zgubi swojo swětlo;
Ga chopi Jezus wjelgin wołaš:
Mój bog, mój wóšc! ja nět markuju,
Až ty mje wšykno spušćil sy,
Na mnje laže wšykne grěchy.

Na sledku gaž humrješ dejašo,
Ga wyn tak wjelgin wołašo:
Do twojeju rukowu, o mój Bog!
Ja móju dušu přirucu.
Tak swoju glówu pochyli
A jogo duch jo skońcował.

Boža móc se tam hopokažo,
Gaž ta zemja wjelgin džašo,
Ten tempel se tam rozłama,
Te rowy se wotwerichu,
Ten hawptman měrnje pak žašo:
Zawěsće to jo był božy syn.

Ze křicy dołoj wuzety,
Krasnje do rowa položony,
Z krasneju žalbu žalbowany
Tři dny a tři nocy wyn tam lažal jo:
Jezus Krystus ten božy syn
Za žydojskim nałożenim.

54. Komandantowa žowka.*)

Lubše křescijany how stupšo,
Což gronjone jo, markujšo,
Což how we krotkem casu jo
Zawěsće se stanulo.

W Wjelkem Wardajnu w Ungorskej
Taka nowina se stała jo;
Což ja wam něto zjawiš 'cu,
Žona, muž markuj z pilnosću!

Ten komandant we tom měsće
Jadnu žowku spłóži wěsće,
Theresia běšo jeje mě,
Žywjašo se cysće a pocnje.

Wóna běšo wót mlodosći
Přecej we bogabojaznosći,
Modlenju, spiwanju k božej cesći
Stawnje tej swětej třejosći.

Tej fromnej starejšej tej ju
Rozhucyštej w tom křescijanstwu,
Wóna da se šegnuš k cesći
A staryma k wjasołosći.

Tak nět ak přijzo k rozymu,
Z lubosću powda hutřobu
Jezusu swójom nawoženju
A zluhi se jomu za njewjestu

*) Přirunaj Jórdan č. 29.

Na mše njeskomuži wóna,
W modlenju běšo goruca,
Lubowašo nic ak Jezusa,
We tom běšo wóna wjasoła.

Gaž wot Jezusa slušašo,
Jeje wjasole přibjerašo,
Žejuca: 'cu ja mójom nawoženju
Hobzwarnowaś pocnosć a žywjenje.

Rědna běšo wot hoblica,
Nichty jej rowny njeběšo;
Jaden kněžk mlody bogaty
Sebje ju huglěda k njewjesće.

Wón tež wo nju gronjašo,
Ten nan tež z pokojom běšo;
Ta maś k tej žowce žejuca:
Mójo góle, togo njespušćej!

Ta žowka k maši gronjašo:
To žgan se stanuś njamóžo.
Ja mam juž mójog' nawoženja,
Ten samy njej' wot tog' swěta.

Jezusu som ja zlubjona,
Nimjernje njewjesta pocna,
Wón se mě tež tak zlubil jo,
Daś při tom tež tak wóstanjo.

Ta maś k tej žowce gronjašo:
Njebuž nama napřešiwu;
Mej smeju juž starej cłowjeka,
Pjenjez a dobytka mamej wot Boga.

Po naju smjerši twójo byś dej,
Togodla we šerpnošći wzej,
Powdaj, folguj starejšyma,
To njebžo tebje k sromoše.

Ga chopi płakaś ta žowka:
Ja mam juž mójog' nawoženja,
Z kotrymž ja zlubjona som,
Z tym mójim cesnym wěnaškom.

Ten nan zašo: to njej' k tomu,
Mójo góle njewěr všomu;
'Coš-li ty tudy wóstaś dlej,
Dokulž mej wjelgin starej smeju.

Před mójim kóncom kšět wježeš,
Žož ty jaden raz přijš bužoš;
Togdla jo to mója rada:
Wezmi sebje togo kněžka.

Ten samy kněžk tež zas přijžo,
A k swažbje se wšo pórašo,
A juž wšo gótowe běšo,
Ta njewjesta pak tužašo.

Wóna žěšo rano do gumna,
Panu na swóje kólenu,
Wólašo z cyleju hutřobu
K Jezusu swójom' nawoženju.

Lažeca na swójom hoblicu,
Zdychnuca wjelgin k Jezusu;
Zjawi se lubšy Jezus jej,
Žejucy: mója njewjesta rozmej!

Ty derbiš we krotkem casu,
Pódlu mje byš we wjaselu
A ze wšymi janželami
Se wjaseliš we křasnosći.

Wón postrowi tak řědnje ju
Tu před nim stojecu knježnu,
Wóna se před nim sromašo,
Doch zas Jezusa hobpřimašo.

Wóna Jezusa skóro huzna,
We lubosći górješo se hutřoba,
Wjasela dla zaby tužycu,
Njespomnje wěcej na jeje swažbu.

Ten mloženc z njeju gronjašo,
Złoty pjeršćeń šenkowašo:
How maš, ty luba njewjesta,
Ten pjeršćeń twójogo palca.

Ta knježna rože tergašo,
K Jezusu nawoženju žašo:
How k cesći ja ší je powdam,
Žednog' drugeg' njepóžedam.

We lubosći wónej žěštej,
Wšake kwětki sebje tergaštej.
Jezus žašo k tej njewjesće:
Pójž, hogleđaj tež mójog' gumna.

Wón wježecy ju za ruku,
Wježešo ju z jeje landu,
Do swójogo wóšća gumna,
We kótremž poľno řednych kwětkow.

Ta knježna pak by z wjaselim,
Chłožona ze, wšakim plodom.
Žeden cłowjek to njewježešo,
Ab' takich křasných plodow měta.

Graše, spiwanje słušašo,
Ten cas se jej krotki zdašo,
Te slobra běle stužonki
Běžachu kuždy cas cyste.

Ten młoženc k tej njewjesće žašo:
Nět sy wizěta mójo gumno,
Ja 'cu ší zasej přewožiš,
Až móžoš do swojog' landu hyš.

Ta knježna tak tužna žěšo,
W krotkem casu před město přijžo.
Ta wacha ju górej žaržašo:
Dajšo mě hyš k foteroju.

Chto był twój foter? prašachu.
Ten komandant, wóna žašo.
Ga žašo ten jaden wót wachy:
Ten komandant njama žedne žiši.

Na jeje drastwje by huznata,
Až jo wót husokeg' štandu.
Jaden wot wachy wježešo
Ju do města před to knjestwo.

Ta knježna při tom wóstanjo,
Až komandant jeje foter jo,
A jo před dweju štandowu
Z města šla do togo gumna.

Te kněže se žiwowachu,
Žo jo byla, ju prašachu
Jeje fotera mě a šlachtu;
To same zjawnje hopokazašo.

Ga pytachu te stare pisma
A to se wšo tak namaka,
Až jadona njewjesta zgubjona
We měsće Wjelkem Wardajnje.

Za tym numerom tog' lěta
Běšo juž hundert a dwažasća,
Ta kněžna taka huglědašo,
Ab' pěšnasća lět stara była.

Při tom to knjestwo huznašo,
Až to jaden božy statk běšo,
Přinjasechu jej přjedk spižu,
We hokognušu wjezechu ju k blidu.

Nic šělnego wěc njepóžedam,
Rozgroniš 'cu se z duchownymi,
Až dostanjom před mójim końcom
Wěrne šěło a křej zakramenta.

Tak nět ak wjezela běšo,
Wjele křescijanow jo wizechu,
By jeje cysta hutřoba
Mimo bóli wót njeje teržona.

A jo we měrje a řednje
Husnuła a to tak zbožnje;
O cłowjek, coš ty raz zbožny byš,
Ga dejš přawje a počnje se żywiš.

Ga bužo ší bog potom casu,
Žywjenje daš we nimjerstwu,
Po křicy a tež šerpjenju,
Tu zbožnosć daš we wjaselu.

55. Jezusowe šerpjenje.

Jezus tam do zagrody žěšo,
Swóje górke šerpjenje wyn tam schopi,
Wot křawneg' znoja mokřy běšo,
Třawa a hopjena tuzachu.

To cynjachu te falsne žyži,
Wóni tam Jezusa popajzechu,
Marskachu jogo, kronowachu,
Jomu jogo swětu głowu zrazychu.

Wjezechu jogo do sudneje wjaže,
Z wótrym marskanim zasej wen,
Přibichu jogo na křicu,
Marija hoplaka taku žalosć.

Jaden mjac přez Marijnu dušu žěšo,
Wóna žašo: běda, mój luby syn,
Běda, běda mójeje hutřoby trošt,
Nět ja debu swóje góle spušćíš.

To cynjachu te falšne žyzi,
Wóni tam Jezusa bijachu,
Bijachu jogo we jadnej štunže
Wěcej něžli ako pěš tawzynt raz.

Tam běšo jaden górniwy žyd,
Mějašo kopje na žerzi,
Ten samy běšo tak jesny
A štapi do Jezusoweg' boka.

Marija ta ku křice žěšo,
Hupyta swójo góle wisecy
Na jadnej křice husokej,
Jeje hutřoba tužna běšo.

Johannes ty luby posoť mój,
Daj tej mašeri přiruconej bys,
Wez' ju a wjež ju tak daloko,
Až wóna njebužo mójeje martry wizeš.

Jo, kněžo, ja 'cu jo rady cyníš,
Ja 'cu ju wjasć tak daloko,
Ja 'cu ju derje troštowaš,
Ak góle swóju maš troštuj.

Nět pochylajšo se bomy a gałuze,
Mójo góle ma měř a wotpocynk,
Nět pochylajšo se hopjena a trawa,
To same se dajšo k hutřobje hyš.

Te husoke bomy se pochylachu,
Kamjenje se rozpukachu,
Slyńco to zgubi swójo swětło,
Teški spušćichu jich spiwanje.

Nět markujšo muže a žony,
Chtož ten kjarliš spiwaš móžo,
Ten spiwaj jen jadno raz ku dnju
Tog' duša derbi do njebja přijš.

56. Š p a c i r.

Mej sme j z mojim lubym
Na špacirje štoj.

Nadejštoj sme j nadejštoj
Jadyn zeleny bom.

Na tym spiwaju pteški,
Stare młode wše.

Sednuchmoj se dołoj,
Pósłušachmej je.

Padnu jana roža
Na mój nowy crej.

Cerwjena jo ta roža,
Zelena jo pipricka.

Dajo mójom' lubom'
Janu dobru mysl.

Janu dobru mysl
A tek gluki dosć.

Lětosa smej tuder,
Za lěto njewěmoj źo.

57. Při wotsěgnjenju.

Wotsěgnjoš ty přec,
Zwostawijoš mě.

Twoju falšnu lubosć
Hopokažoš mě.

Tebje bužo luto,
Tebje bužo třach.

Gaž se bužoš myslis
Na tu swoju přec.

58. Wólna štucka.

Za gumnami cerwjeny kał,
Ty sy pla našeje Anki spał;
Za gumnami gólice graju,
Cerwjene zelene šwikawki*) maju.

'Comej mej tam teke hyś,
Daši nama teke daju.
Gotujšo mě swažbu bogatu,
Šlachtujšo mě krowu rogatu.

Njej' se ražila rogata,
Ale se ražila kósmata.
Njejsćo tog' Špendaric fotera znali
We tych žołtych chólowach?

59. Hugranjanje.

Z dvěma carnyma byckoma
Chodna chodna chichawka;
Bycka se jej zawjernuštej,
Cha cha cha!

Ja 'cu to waše žěwčo měś, atd.
Naše žěwčo wjelgin zle, atd.

*) Druzy spěwaja: štrusacki.

Jo waše žěwčo wjelgin zle, atd.

'Cu ja ju derje nahucyś, atd.

'Coś ty z myjej žěwku tak žělaś,

'Cu ja ju lubjej doma měś.

'Coś ty tu žěwku doma měś,

Dejš ty wjele klěba měś.

Gaž ja deb' wjele klěba měś,

'Cu ja jej dawaś guski.

'Coś ty jej dawaś guski,

Dejš ty wjele pšenice syś.

Gaž ja deb' wjele pšenice měś,

'Cu ja jej dawaś paprince.

'Coś ty jej dawaś paprince,

Dejš ty wjele pjenjez měś.

Gaž ja deb' wjele pjenjez syś,

'Cu ja jej dawaś bantrugi.

'Coś ty jej dawaś bantrugi,

Dejš ty wjele drjowa měś.

Gaž ja deb' wjele drjowa měś,

'Cu ja jej dawaś šyški.

'Coś ty jej dawaś šyški,

Dejš ty wjele gyle syś.

60. Tužona hudowa.

Debu ja byś tužna na zemi,
Tuder how na tom złem swěše;
Te ak su mě pjerwjej lubo měli,
Kšěli mě něto husmjersiš.

Och ty šucař, ako sy mě joga wzył,
Spomogaj mě z teje tužyce wen.
Ja som tu dawno wšo přezgoniła,
Co jo swójzba we noše.

Myja swójzba mě dajo tužnej stojaś
Až na obej dwa boka;
Daže mě małko dobrych słow
Z jich brašnych hutřobow.

Wjele udowow, syrotow na swěše jo,
Z tymi ľdzami so wyne špizuju;
Wyne su zapicowane, gramowane,
Miły bog jich spuščíš njebužo.

Njezanicujšo mě myje žalosci,
Miły bog je myžo wam balder daš.
Bog jo jaden sudnik sam na njebju,
Wyn myžo was balder doľoj starcys.

Wěrne křescijany my dejmy byš,
Ten proch my derje wizimy,
Tych grěchow my gibaš njamyžomy.
Tym dejmy se daš žela hyš.

Žoga dejmy pytaš pomocy?
Pydla boga wóšća na njebju,
Wšykne myje mysli a hutřobu
Ja na boga kněza stawiš 'cu.

Ab' myj bog mě njekšěť spuščíš;
Tužne jo myje žywjenje a žalosny jo myj cas.
Och kak obtužyli su mě myje grěchy,
Až ja njewěm, we comž ja som.

Płac jo myj nejprjednejšy głos,
Z płacom som ja gyrej skublana,
Z płacom du ja zasej do rowa,
Umrěše jo myje dobyše.

To šěło to lažy we zemi,
:: Wše užehce wot njogo caruju ::
Ja tak žalosnje lažym we rowje.

Duša hužor k njebju stupašo,
Wše janzele wjasele spiwaju;
My 'comy wše spiwaš pyzdže a rano
To wšo bogu we tej hušynje.

61. Druge radnanje.

Dwa gólacka běštej,
Na pólko žěštej,
Prjedku njeju jeju lubcycka.

W šankej košulcy,
W bělanej šercyccy,
To běšo ejgen moja lubcycka.

Som ja se myslit,
Som ja se starať,
Žo ja ju budu kuli hupytaš.

Som ja ju wizet,
Som ja ju słyšať
Na nowej górcycece.

Šanty šyjucy,
Wěnki wijucy,
Z drugimi lubymi gronjecy.

Moja lubcycka,
Zgroń wšak mě lubka,
Zgroń wšak mě słowka!

Spožylej młodosći,
Třawku w fryšnosći;
Třawka jo fryšna.

Roža jo běla,
Cerwjena hyšći
Wjele rědnjejša.

Rědna jo radna,
Radna jo rědna,
Rědna jo radna
Maja Kochanojc.

Rědny jo radny,
Radny jo rědny,
Rědny jo radny
Kito Górmanojc.

Přispomnjenje redaktora. Podawař tutech pěsni ma jich hišće wjacu we swojej zběrcy, kotrež chce hišće wudospolnjeć, a wosebje wulku zběrku variantow. Tež je wón hižo wšelake dotal nječišćane hłosy k pěsnjam nahromadził, kiž so dale rozmnožomne w swojim času tutemu Časopisej jako přiłoha přidadža. Tehorunja chce k. Muka nadrobnišo ryčne wšelakosće delnjołužiskich wsow rozestajeć. W tudomnej zběrcy su hižo z dźěla te wšelakosće (wšelake: e, ě, o, ó, y, e po syčawkach, spočatny vokal bjez přidyha, atd.) widžeć; tola přida česćeny zběrař tež k tutym pěsnjam hišće přispomnjenja a wujasnjenja. Jara bychmy sebi přeli, zo by k. farař Markus w Popojcach swoju rjanu zběrku pěsni wosebje z Hródkowskeje wokolnosće tež do Časopisa dał. Tak bychu dodawki Jórdana, Muki a Markusa Słowjanam přistupne byle, kaž Smolerjowa zběrka.

Čišćał E. M. Monse w Budyšinje.

